

[Lone Dybkjær]

medvirke til forslaget. Jeg vil dog gerne med det samme sige, at det er ikke, fordi vi ikke ønsker at fremme kvinders stilling generelt her i landet, men vi er bare ikke sikre på, at den måde, SF gør det på, er den eneste rigtige.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har lyst til at starte med at spørge – ikke mindst på baggrund af fru Lone Dybkjærs indlæg på Det Radikale Venstres vegne: Hvad handler dette forslag egentlig om?

Det drejer sig om, at inden for tjenestemandspensionssystemet kan man få noget, der hedder en svagelighedspension, og man kan få noget, der hedder en kvalificeret svagelighedspension. Stort set er det de samme beløb, man får udbetalt. Men de eneste, der rammes, fordi der er noget, der hedder kvalificeret svagelighedspension, og noget, der hedder almindelig svagelighedspension, er enkerne og enkemændene efter tjenestemænd, der kommer på en af disse pensioner, for de er forskellige. Og man kan sige: Hvorfor i alverden skal en enke efter en, der har fået en almindelig svagelighedspension, og en, der har fået kvalificeret svagelighedspension, have en ulige stilling? Det er baggrunden for forslaget, for det er helt urimeligt, at der er en sådan forskel. Hvad enten man får den ene eller anden form for svagelighedspension, bør der være ligestilling for dem, der bliver tilbage, når man selv er borte.

Det har været diskuteret frem og tilbage i årevis nu. Jeg troede, det var en lille sag, som let kunne klares. Men det har det altså ikke været, og det har været utrolig vanskeligt at få dem, jeg har diskuteret det med, til at forstå, hvor lille et problem dette faktisk er, men at det er et stort problem for dem, det rammer.

Jeg har i de svar, vi har fået fra finansministeren, haft utrolig svært ved at tro på, at dette koster 150 mio. kr. Det har jeg, fordi jeg har fået forskellige svar gennem årene. De fleste af svarene har været, at man simpelt hen ikke har kunnet svare på det, for man havde ingen statistikker over, hvor mange det handlede om. Men i sidste omgang kommer der pludselig et svar – et slag på tasken – der siger 150 mio. kr. Jeg har meget svært ved at tro, at det er så mange, det handler om, for på nogle skønnede tal kan vi se, at det måske i alt drejer sig om ca. 3.000 mennesker. Men det er en uretfærdighed mod disse 3.000 mennesker, og derfor burde vi kunne nå til enighed om at lave det om.

Jeg har været meget glad for CD's melding her, fordi jeg mener, at den dels gik på, at her var et problem, man skulle have søgt løst, det kostede et antal millioner kroner, og dem måtte vi se hvordan vi kunne finde på næste års finanslov, se, om der var noget at gøre. Det synes jeg er en melding, som vores finansminister skal skrive sig bag øret, for mig bekendt stemmer Socialdemokratiet og SF for dette forslag. CD har meddelt, at de ønsker at se på det på næste års finanslov.

Der er overenskomstforhandlinger i 1993, og det allerbedste var jo, at denne sag blev løst via overenskomstforhandlingerne med tjenestemændene. Sandheden er, at der formentlig vil være et flertal ved næste års finanslov, som vil beslutte, at nu skal denne lille sag klares. Det mener jeg at finansministeren bør skrive sig ikke alene bag øret, men på sin huskeseddel til de kommende overenskomstforhandlinger, for så kan dette løses på en helt anden måde end herinde – for min skyld gerne – men løses skal det.

Jeg vil igen sige til fru Lone Dybkjær: Jeg har ikke noget imod, at vi prøver at se på, hvordan vi fremover skal tackle problemerne vedrørende ægtefællepensioner, enkepensioner, børnepensioner osv., for tiderne skifter jo, og sæderne ændres. Sådan et arbejde har jeg ikke spor imod at man sætter i gang. Vi har problemer i anden lovgivning i forbindelse med det gensidige forsørgerbegreb, så det er helt klart, at det trænger sig på med en sådan debat. Men vi ved også godt, at skal en sådan debat sættes i gang, vil det tage meget lang tid, før det bliver ændret, og det er klart, for der er mange problemer i dette her. Jeg har ikke spor imod, at vi fik igangsat et sådant arbejde, jeg synes, det ville være fortrinligt, men jeg kan ikke forstå, det skal bruges som argument for, at vi ikke vil løse dette lille problem, for her er altså tale om en ligestilling af enker og enkemænd efter folk, som har fået en svagelighedspension. Det kan ikke nytte noget, man ryster på hovedet, for det er faktisk sandheden. Man kan jo læse forslaget. Så jeg forstår ikke ordførertalen fra Det Radikale Venstre på anden måde, end at man ikke synes, man vil løse dette problem nu.

Til sidst må jeg endnu en gang pointere: Der vil formentlig efter næste års finanslovforhandlinger være et flertal for dette her, og jeg